

PENDERECKI

FONOGRAMMI PER FLAUTO
CAPRICCIO PER OBOE
CONCERTO PER CORNO
SINFONIETTA NO.2 PER CLARINETTO

Agata Kielar-Długosz
flet / flute

Arkadiusz Krupa
obój / oboe

Kateřina Javůrková
waltornia / french horn

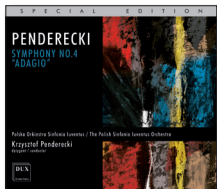
Arkadiusz Adamski
klarnet / clarinet

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus
The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra

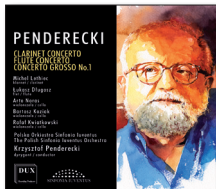
Krzysztof Penderecki
dyrygent / conductor

In the **Penderecki Special Edition** series we recommend also:

DUX 0822

DUX 1186

DUX 1185

*Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
With financial assistance from the Minister of Culture and National Heritage*

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

**POLSKA
MUSIC**

© **DUX / POSI 1274**, 2015

Nagranie zrealizowano w Studio Koncertowym Polskiego Radia w Warszawie im. Witolda Lutosławskiego, 14 listopada ³-⁶, 9 grudnia ², 12 i 13 grudnia ¹, ⁷ 2015 roku. | Recorded at the Witold Lutosławski Polish Radio Concert Studio in Warsaw, 14 November ³-⁶, 9 December ², 12 and 13 December ¹, ⁷ 2015.

Schott Music GmbH @ Co. KG

Wydawca nut | Music published by

MAŁGORZATA POLAŃSKA, LECH TOŁWIŃSKI, MARCIN DOMŻAŁ, MARCIN GUZ

Reżyser nagrania | Recording supervision & sound engineering

MARCIN TARGOŃSKI

Konsultacja | Consultation

DOROTA TARNOWSKA-ANTOSIK, MARCIN GUZ

Montaż cyfrowy | Digital editing

ANDRZEJ GOSIK

Grafika na okładce | Cover picture

AGNIESZKA ZAKRZEWSKA

Projekt graficzny | Design

MICHAŁ KUBICKI, ŻANETA PNIEWSKA

Tłumaczenia | Translations

RAFAŁ DYMERSEKI

Skład | Page layout

DUX Recording Producers, Morskie Oko 2, 02-511 Warsaw, Poland | www.dux.pl, e-mail: dux@dux.pl

Krzysztof PENDERECKI

CONCERTOS FOR WIND INSTRUMENTS AND ORCHESTRA

Fonogrammi per flauto ed orchestra da camera (1961)

Capriccio per oboe e 11 archi (1965)

Concerto per corno ed orchestra „Winterreise“ (2008)

Sinfonietta No. 2 per clarinetto ed archi (1994)

Agata Kielar-Długosz flut | flute

Arkadiusz Krupa obój | oboe

Kateřina Javůrková waltornia | french horn

Arkadiusz Adamski klarnet | clarinet

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus | The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra

Krzysztof Penderecki dyrygent | conductor

Krzysztof PENDERECKI

Urodził się 23 listopada 1933 roku w Dębicy. Studiował kompozycję u F. Skołyszewskiego, a następnie w PWSM w Krakowie u A. Malawskiego i S. Wiechowicza. Jest laureatem wielu nagród artystycznych krajowych i zagranicznych, w tym m.in.: I, II, i III nagrody na II Konkursie Młodych Kompozytorów ZKP (1959), Nagrody Państwowej I st. (1968, 1983), Nagrody Związku Kompozytorów Polskich (1970), Nagrody im. Herdera (1977), im. Honeggera (1978), im. Sibeliusa (1983), Premio Lorenzo Magnifico (1985), fundacji im. Karla Wolfa (1987), Grammy Award (1998, 1999, 2001), Grawemeyer Music Award

Krzysztof PENDERECKI

Born in Dębica on 23 November 1933, he studied composition with Artur Malawski and Stanisław Wiechowicz at the State Higher School of Music in Kraków (1954-58). Earlier he took lessons from Franciszek Skołyszewski. In 1959 three of his works (*Strophes*, *Emanations* and *Psalms of David*) won him the top prizes at the Young Composers' Competition of the Polish Composers' Union. A year later, he captured the attention of Western critics with *Anaklasis*, performed at the Donaueschingen Festival. Penderecki's international position was consolidated in the 1960s thanks to such pieces as *Threnody for the Victims*

(1992), Międzynarodowej Rady Muzycznej UNESCO (1993), nagrody Best Living World Composer (2000), Nagrody Księcia Asturii (2001).

Krzysztof Penderecki jest doktorem honoris causa kilkunastu uniwersytetów, m.in. w Rochester, Bordeaux, Leuven, Waszyngtonie, Belgardzie, Madrycie, Poznaniu, Warszawie, Buenos Aires, Glasgow, Münster, Seulu, Krakowie i członkiem honorowym Royal Academy of Music w Londynie, Accademia Nazionale di Santa Cecilia w Rzymie, Kungliga Musikaliska Akademien w Sztokholmie, Akademie der Künste w Berlinie, Academia Nacional de Bellas Artes w Buenos Aires, Académie Internationale de Philosophie et de l'Art w Bernie, Académie Nationale des Sciences, Belles-Lettres et Arts w Bordeaux, Royal Irish Academy of Music w Dublinie, American Academy of Arts and Letters. Posiada wysokie odznaczenia państwowe i zagraniczne.

W latach 1973-1978 wykładał w Yale University w New Haven, w latach 1972-1987 był rektorem Akademii Muzycznej w Krakowie, w latach 1987-1990 dyrektorem artystycznym Filharmonii Krakowskiej. Jest pierwszym gościnnym dyrygentem Norddeutscher Rundfunk Orchester w Hamburgu i Mitteldeutscher Rundfunk Sinfonie Orchester w Lipsku. Od 1992 roku pełni funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu Casals w San Juan (Puerto Rico). W 1997 roku został dyrektorem artystycznym orkiestry Sinfonia Varsovia. Od 1998 roku jest doradcą Beijing Music Festival w Pekinie, a od 2000 – gościnnym dyrygentem China Philharmonic Orchestra. Prowadzi koncerty z czołowymi orkiestrami symfonicznymi w Stanach Zjednoczonych i Europie.

of Hiroshima (UNESCO Award, 1961), the *St Luke Passion* (the Grand Arts Award of the Land of North Rhine-Westphalia, 1966, and the Prix Italia, 1967) and *Dies irae* (Prix Italia, 1968). His first opera, *The Devils of Loudun* (after Aldous Huxley), was premiered at the Hamburg Staatsoper in 1969 and in later years successfully performed at theatres throughout the world, as were the composer's three successive operas: *Paradise Lost* (premiered in Chicago, 1978), *Die Schwarze Maske* (Salzburg, 1986) and *Ubu Rex* (Munich, 1991). His other major pieces include *Sinfonietta*, *Benedicamus Domino*, Symphony No. 5, the Flute Concerto, *Seven Gates of Jerusalem* (written for the 3000th anniversary of the city of Jerusalem), *Hymne an den heiligen Daniel* (for the 850th anniversary of Moscow), *Hymn to St Adalbert* (for the millennium of Gdańsk), *Credo*, *Sonata* for violin and piano, *Concerto Grosso* (premiered in Tokyo in 2001 under Charles Dutoit), *Piano Concerto 'Resurrection'* (premiered at Carnegie Hall in 2002), *Largo* for cello and orchestra, *Symphony No. 8 'Lieder der Vergänglichkeit'* and *Chaconne* in memory of Pope John Paul II.

Krzysztof Penderecki served as Rector of the Music Academy in Kraków (1972-87) and lectured at Yale University in New Haven (1973-1978). He has also developed a successful career as a conductor, serving as Principal Guest Conductor of the Norddeutscher Rundfunk Orchester in Hamburg, the Mitteldeutscher Rundfunk Sinfonie Orchester in Leipzig and as Artistic Director of the Kraków Philharmonic Orchestra (1987-90). In 1997 he became Music Director of Sinfonia Varsovia and a year later a music adviser to the

Obok własnych utworów dyryguje dziełami symfonicznymi twórców z różnych epok.

Pierwszy występ kompozytora na arenie międzynarodowej miał miejsce w 1959 roku na Festiwalu „Warszawska Jesień”, podczas którego wykonał *Strofy*, jeden z trzech utworów, za które otrzymał pierwsze nagrody na II Ogólnopolskim Konkursie dla Młodych Kompozytorów. Pozostałymi były *Psalmy Dawida* i *Emanacje*. W tym samym roku powstał *Tren ofiarom Hiroszimy* uhonorowany nagrodą UNESCO. Utwór ten zapoczątkował pasmo sukcesów takich dzieł, jak: *Anaklasis*, *Polymorphia*, *Fonogramy*, *Psalm* czy *Pasja wg św. Łukasza*. Następnie powstały kolejno: *Dies irae*, opera *Diabły z Loudun*, *Jutrznia*. W 1972 roku rozpoczął karierę jako dyrygent i od tej pory prowadził największe orkiestry świata.

Prapremiera *I Koncertu skrzypcowego* odbyła się w Bazylei (1977). Drugim dziełem operowym był *Raj utracony* wykonany po raz pierwszy w Lyric Opera of Chicago (1978). *Te Deum* zadyrygował kompozytor podczas prapremiery w Asyżu (1980), *Polskie Requiem* powstało na zamówienie Radia i Państwowego Teatru Wirttembergii dla uczczenia 40. rocznicy zakończenia II wojny światowej (1984), a *Czarna maską* dyrygował na Festiwalu w Salzburgu (1986). W 1988 roku otrzymał nagrodę Grammy za *II Koncert wiolonczelowy* nagrany wspólnie z Mściśławem Rostropowiczem. Prapremiera czwartej opery, *Króla Ubu*, miała miejsce w Operze Monachijskiej (1991). Kolejne jego nowe dzieła to, m.in.: *Sinfonietta*, *Benedicamus Domino*, *V Symfonia*, *Koncert fletowy*, *Siedem bram Jerozolimy* (3000 lat Jerozolimy), *Hymn*

Beijing Music Festival. In 2000 he became Guest Conductor of the newly-formed China Philharmonic. He appears regularly with leading symphony orchestras in Europe and the United States.

Penderecki's long list of honours, distinctions, medals and honorary doctorates received in Europe, the two Americas and Asia testifies to his position as one of the greatest living composers. It includes the Polish State Prize (1968, 1983), the Award of the Polish Composers' Union (1970), the Commander's Cross with Star of the Order of Polonia Restituta (1993) and the Order of the White Eagle, the highest Polish state distinction (2005).

He is also the recipient of the State Prizes of Germany, Austria, France and Monaco, Gottfried von Herder Award (1977), the Sibelius Prize (1978), the Premio Lorenzo Magnifico (1985), the Award of the Karl Wolff Foundation in Israel (1987), Grammy Award (1998, 1999, 2001) and the Grawemeyer Award from the University of Louisville (1992). He also received the Cannes Classical Award as 'The Best Living Composer' (2000), the Romano Guardini Award of the Bavarian Catholic Academy (2002), the Award of the European Church Music Festival in Schwäbisch-Gmünd (2003), the State Award of the Land of North Rhine-Westphalia (2002), the Praemium Imperiale of the Japan Art Association (2004). He is the holder of the Grand Cross of the Order of Merit of the Federal Republic of Germany (1990) and of the Chevalier de Saint Georges (1990), the Ordre de Mérite du Grand-Duché de Luxembourg (2009) and the Honorary Order from the President of Armenia (2009).

Penderecki has received honorary doctorates or professorships from the universities in

do św. Daniła (na 850-lecie Moskwy), *Hymn do św. Wojciecha* (1000-lecie Gdańska), *Credo*, *Sonata* na skrzypce i fortepian, *Concerto Grosso* (2001), *Koncert fortepianowy „Zmartwychwstanie”* (2002, światowa prapremiera w Carnegie Hall). W roku 2005 miały miejsce 3 kolejne premiery: *Largo na wiolonczelę i orkiestrę*, *VIII Symfonia „Lieder der Vergänglichkeit”* i *Chaconne – część Polskiego Requiem*, zadedykowana Janowi Pawłowi II.

Krzysztof Penderecki został uhonorowany najwyższym polskim odznaczeniem – Orderem Orła Białego. W roku 2007 otrzymał tytuł Honorowego Profesora St. Petersburgskiego Konserwatorium im. M. Rymskiego-Korsakowa. Jego imię znalazło się wśród tak wybitnych osobistości świata muzycznego jak, Juri Temirkanov, Rodion Szchedrin, Galina Wiszniewskaja.

W 2009 roku Krzysztof Penderecki otrzymał Ordre de Mérite du Grand-Duché de Luxembourg oraz Order Honorowy od Prezydenta Republiki Armenii. W 2009 roku kompozytor napisał *Kadisz*, z okazji 65. rocznicy likwidacji łódzkiego getta.

Krzysztof Penderecki został zaproszony do Komitetu Honorowego Komisji Obchodów Roku Chopinowskiego 2010 przy Ambasadzie RP w Lizbonie, Tokio i Rzymie. Najnowszy utwór, napisany na zamówienie Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina, z okazji zakończenia roku Chopinowskiego – *Powiało na mnie morze snów... Pieśni zadumy i nostalgii* na sopran, mezzosopran, baryton, chór i orkiestrę, miał swoją premierę w Warszawie, 14 stycznia 2011 r.

Belgrade, Bordeaux, Glasgow, Leuven, Madrid, Leipzig, Pittsburgh (Duquesne University), Rochester, Washington (Georgetown University), St Petersburg, Beijing, Warsaw, Poznań, the Tchaikovsky Conservatory in Moscow, the Hong Kong Academy for Performing Arts and the Rimsky-Korsakov Conservatory in St. Petersburg. He is an honorary member of the Royal Academy of Music in London, the Accademia Nazionale di Santa Cecilia in Rome, the Kungliga Musikaliska Akademien in Stockholm, the Akademie der Künste in Berlin, the Academia Nacional de Belas Artes in Buenos Aires, the Royal Academy of Music in Dublin and the American Academy of Arts and Letters.

He was a member of the Honorary Committees of the Chopin Year 2010 at the Polish Embassies in Rome, Lisbon and Tokyo. His latest composition – *A sea of dreams did breathe on me... Songs of reflection and nostalgia* for soprano, mezzo-soprano, baritone, choir and orchestra (commissioned by the National Chopin Institute) – was premiered in Warsaw on 14 January 2011 at the closing concert of Chopin's birth bicentenary celebrations.

W bogatym katalogu kompozytorskim Krzysztofa Pendereckiego dzieła w których eksponowaną rolę odgrywają instrumenty dęte nie tworzą wprawdzie zbioru imponującego pod względem ilościowym, zwracają jednak uwagę swą różnorodnością. Od połowy lat 50. ubiegłego stulecia (*Misterioso* na flet i fortepian oraz *Trzy miniatury* na klarnet z fortepianem), po dzień dzisiejszy (*Concerto per tromba e orchestra*, 2015) znaczą regularnie drogę twórczą kompozytora jako utwory solowe, kameralne i koncertujące. Zarejestrowane na niniejszej płycie cztery kompozycje, reprezentujące zasadę *concertare*, dokumentują zarówno próby zgłębienia brzmieniowej natury oraz możliwości techniczno-wyrazowych poszczególnych instrumentów, jak i przemiany stylu Pendereckiego na przestrzeni niemal 50 lat.

Fonogrammi per flauto e orchestra da camera należą do grupy stosunkowo mało znanych dzieł Pendereckiego powstałych w wczesnym okresie jego twórczości, pozostając w cieniu sławy utworów takich, jak na przykład *Anaklasis*, *Tren*, czy *Polimorphia*. Pod nieco zagadkowym tytułem (można go odczytać jako swego rodzaju „pismo dźwiękowe”) kryje się jednak znakomity przykład stylistyki synonimicznej dla polskiej awangardy lat 60. ubiegłego stulecia, której Penderecki był wówczas czołowym reprezentantem. Wskazuje na to już sam przegląd środków wykorzystanych w partii solowej. *Fonogramy* przeznaczone są *de facto* na grupę instrumentów koncertujących, gdyż solista używa trzech rodzajów fletu – flauto normale, piccolo i alto. Ma przy tym do dyspozycji

In Krzysztof Penderecki's rich catalogue of works, the ones in which wind instruments play a dominant role actually do not constitute an impressive collection as far as the quantity is concerned, however, they draw attention with their variety. Since the mid-1950s (*Misterioso* for flute and piano and *Three miniatures* for clarinet with piano) until today (*Concerto per tromba e orchestra*, 2015), they have regularly marked the composer's creative path as solo, chamber music and concert pieces. The four compositions registered on this CD represent the *concertare* rule; on the one hand, they document the attempts of investigating the sound nature as well as technical and expressive possibilities of the particular instruments. On the other hand, they serve as a record of Penderecki's change of style within the period of almost 50 years.

Fonogrammi per flauto e orchestra da camera belong to a fairly little-known group of Penderecki's early works, as it remains in the shadow of fame of such pieces as, for example, *Anaklasis*, *Threnody* or *Polymorphia*. Nevertheless, behind the somehow mysterious title (one could interpret it as a "musical script" *sui generis*) there is an exquisite example of the style proper to the 1960s avant-garde, of which Penderecki was one of the greatest exponents at that time. It can be seen by examining the solo part's performance techniques. *Fonogrammi* were actually composed for a group of concert instruments, as the soloist uses three types of flutes: the normal and alto ones as well as the piccolo. Moreover, the performer disposes of numerous unconventional kinds

wiele niekonwencjonalnych sposobów artykulacji, jak na przykład bezdźwięczne zadęcie, frullato, mikrotonowe odchylenia wysokości, czy stukanie kłapkami. Brzmieniową atrakcyjność utworu zapewnia ponadto wykorzystane instrumentarium orkiestrowe, w którego skład wchodzi, prócz instrumentów smyczkowych, także cztery instrumenty klawiszowe oraz aż 15 perkusyjnych obsługiwanych przez czterech wykonawców. Koncertująca rola fletu nie jest w *Fonogramach* oczywista, gdyż przez większość przebiegu utworu partia solowa wydaje się być zintegrowana z orkiestrą, a jedynie w środkowym jego fragmencie, będącym rodzajem solowej „kadencji”, flet wysuwa się na pierwszy plan. Dramaturgię kompozycji wyznaczają różne stany ekspresji oraz trzy kulminacje, z których ostatnia wiedzie ku stopniowemu wygaszaniu akcji muzycznej i wyciszonemu zakończeniu.

Ukończone w lipcu 1964 roku *Capriccio* na obój i 11 instrumentów smyczkowych, podobnie jak *Fonogramy*, jest utworem pozostającym w cieniu innych kompozycji Pendereckiego swego czasu, w tym szczególnie *Pasji*, która w wyjątkowo wymagający sposób musiała wówczas zajmować wyobraźnię twórcy. Napisaane dla Heinza Holligera dzieło stanowi przy tym dowód niesłabnącego zainteresowania kompozytora środkami „czysto brzmieniowymi”. Znajdują one miejsce wdzięcznej ekspozycji, przede wszystkim w partii instrumentów smyczkowych. Natomiast partia solowa w efektowny sposób eksponuje wirtuozowskie walory kompozycji – pełna jest skoków interwałowych, tryli, glissand czy flazoletów. Obój,

of articulation such as voiceless embouchure, flutter-tonguing, microtone pitch changes or rattling the keys. The sound layer is even more attractive due to the choice of particular orchestra instruments; apart from string instruments, there are also four keyboard instruments and up to 15 percussion instruments played by four performers. The concert role of flute is not evident in *Fonogrammi*, as for the majority of the piece the solo part seems to be integrated with the orchestra; only in the middle section, resembling a solo “cadence,” the flute is brought to the fore. The drama of the composition is indicated by varied expressive states and three culminations, out of which the third one leads to gradual phasing out of musical action and to a silent end.

Capriccio for oboe and 11 string instruments concluded in July of 1964, similarly to *Fonogrammi*, remains in the shadow of Penderecki's other compositions of that time, especially *Passion*, which had to occupy the composer's imagination in a particularly demanding manner. At the same time, the piece written for Heinz Holliger constitutes a proof of Penderecki's unabated interest in the techniques concerning “exclusively sound.” They can be found in a graceful exposition, particularly in the string instruments' parts. The solo part, on the other hand, expresses the virtuoso assets of the piece in a very impressive manner; it is loaded with interval jumps, trills, glissandi or harmonics. In addition to this, the oboe, as an instrument of a specific sound colour and considerable mobility, seems to be particularly suited to reflect the

jako instrument o specyficznej barwie i znacznej ruchliwości, wydaje się przy tym szczególnie predestynowany do oddania nieco żartobliwego rysu wyrazowego całości. *Capriccio* to, wszak zgodnie z tradycją, nie tylko muzyczny wyraz kompozytorskiej fantazji i pomysłowości, lecz także tendencji do łączenia wątków sentymentalnych z humorystycznymi.

W pozostałych dwóch utworach Penderecki posługuje się już zupełnie innym językiem. Jego druga *Sinfonietta* pozostaje w ścisłym związku z *Kwartetem na klarnet i trio smyczkowe* powstałym latem 1993 roku. Ów jeden z najbardziej intymnych utworów polskiego kompozytora, będący zarazem kwintesencją estetycznego ideału *claritas* – muzyki przejrzystej, doskonale zrównoważonej w zakresie formy i treści – napisany został z osobistej potrzeby. Twórca zainspirowany wysłuchaniem *Kwintetu smyczkowego C-dur D 956* Franza Schuberta skomponował dzieło kameralne, w którego formalnych i fakturalnych aspektach dostrzec można rozmaite tropy, wiodące jeśli nawet nie do samego Schuberta (o związku melancholijnej ekspresji finału *Kwartetu* Pendereckiego z „atmosferą późnego Schuberta” pisał na przykład Wolfram Schwingner w książce programowej Warszawskiej Jesieni 1994 roku, s. 108–109), to przynajmniej do muzycznego Wiednia. Wskazują na nie zarówno układ, jak i tytuły poszczególnych części (*Notturmo*, *Scherzo*, *Serenada* i *Abschied*) ewokujące skojarzenia beethovenowskie (*Scherzo*) czy schönbergowskie (*Serenada* w tempie walca). W rozpoczynającym się solem klarnetu *Nokturnie* wprowadzone są trzy podstawowe dla utworu motywy, zbudowane głównie

quite humorous expressive trait of the whole. Indeed, according to the tradition, not only does *Capriccio* represents a musical declaration of compositional imagination and ideas, but also a tendency to link sentimental threads with humorous ones.

In the two remaining pieces, Penderecki uses a completely different musical language. His second *Sinfonietta* is closely related to the *Quartet* for Clarinet and String Trio written in the summer of 1993. The piece, one of the most intimate Penderecki's compositions and a quintessence of the aesthetic idea of *claritas* (transparent, perfectly balanced music as far as the form and content are concerned), was created from personal need. The author, inspired by listening to the String Quintet in C major, D. 956 by Franz Schubert, composed an intimate piece, of which formal and texture aspects reveal numerous clues leading to, if not Schubert himself (for example Wolfram Schwingner wrote about the connection between melancholic expression of Penderecki's *Quartet's* finale with the “atmosphere of Schubert's late style” in the programme book of the Warsaw Autumn Festival in 1994, p. 108–109), at least the musical Vienna. The clues can be seen in both arrangement and titles of particular movements (*Notturmo*, *Scherzo*, *Serenade* and *Abschied*) that evoke associations with Beethoven (*Scherzo*) and Schönberg (*Serenade* in tempo di valse). In *Notturmo*, which opens with a solo clarinet, there are introduced three basic motifs built mainly from semitones and minor thirds. They influence the specific, reflexive

z półtonów i małych tercji. Wpływają one na specyficzny, refleksyjno-melancholijny rodzaj brzmienia całego dzieła. Jego finał, nazwany *Pożegnaniem (Abschied)*, skupiony jest wokół nuty pedałowej wiolonczeli stopniowo oplatającej znany motywami. Następuje tu zakończony „intymnego spotkania czworga przyjaciół, z których każdy ma coś do powiedzenia, ale znają się na tyle dobrze, że żaden nie musi dopowiadać nic do końca” (wypowiedź Krzysztof Pendereckiego podczas konwersatorium z jego udziałem, zob. *Muzyka Krzysztofa Pendereckiego. Poetyka i recepcja*. Studia, eseje i materiały pod redakcją Mieczysława Tomaszewskiego, Kraków 1996, s. 118).

Wielki sukces artystyczny *Kwartetu* zdyskontował Penderecki tworząc na zamówienie Kissinger Sommer transkrypcję tego dzieła na klarnet z towarzyszeniem orkiestry smyczkowej, nazwaną *Sinfonietą nr 2*. W nowej kompozycji zachowana została zarówno pierwotna forma (cztery części), jak i faktura, ale jednocześnie zmiana proporcji brzmieniowych uczyniła z utworu kameralnego rodzaj pełnokrwistego koncertu na klarnet – instrument zdecydowanie wysuwający się tutaj na pierwszy plan.

Ostatni z zaprezentowanych na niniejszej płycie utworów – *Concerto per corno e orchestra* – komponował Penderecki zimą 2007/2008 roku, kiedy podróżował po Chinach i Ameryce Południowej. Zgodnie z podtytułem jest to jego osobista „podróż zimą” („Winterreise”), pozbawiona jednak odniesień do słynnego cyklu pieśni Franza Schuberta. Jak zauważa Mieczysław Tomaszewski, zdecydowanie ważniejsze są w tym wypadku inspiracje związane

and melancholic type of sound of the piece. Its finale, called *Farewell (Abschied)*, is concentrated on the cello's pedal note that is gradually entwined with the familiar motifs. It is the end of “an intimate meeting of four friends, of whom everyone has something to say, but they know each other so well that they do not have to verbalize everything” (Krzysztof Penderecki's quote during a seminar in which he participated, see *The Music of Krzysztof Penderecki. Poetics and Reception*. Studies, essays and materials edited by Mieczysław Tomaszewski, Kraków 1996, p. 118).

Penderecki took advantage of the Quartet's enormous artistic success by writing a transcript of the piece for clarinet and string orchestra titled *Sinfonietta No. 2* on commission for the Kissinger Sommer. In the new composition, both the original form (four movements) and the texture are preserved, however, the change of sound proportions converted a chamber music piece into a thoroughbred clarinet concerto, an instrument that is definitely brought to the fore here.

The last piece presented on the CD – *Concerto per corno ed orchestra* – was composed by Penderecki in the winter of 2007-2008 during his trip to China and South America. According to the sub-title, it is his personal “winter journey” (*Winterreise*), nevertheless devoid of references to Franz Schubert's famous song cycle. As Mieczysław Tomaszewski observes, here it is the inspirations concerned with the composer's childhood and adolescent memories such as bore or hare hunting, which he witnessed, and with

ze wspomnieniami kompozytora z czasów dzieciństwa i młodości – polowaniami na dziki czy zajęcia, których był świadkiem oraz muzycznym gatunkiem *caccii*, który poznał na studiach (*Penderecki. Bunt i wyzwolenie*. Tom II. *Odzyskiwanie raju*, Kraków 2009, s. 297).

Pierwszy w katalogu Pendereckiego koncert na instrument dęty blaszany jest kwintesencją jego późnego stylu, w którym na harmonijną całość składają się nastroje refleksyjne i nostalgiczne, taneczne i żartobliwe. Początek utworu utrzymany jest w ulubionej przez kompozytora formie *passacaglii* z pięciodźwiękowym tematem. Seria skonstruowanych pod względem charakteru odcinków, spośród których wyróżnia się oparte na triolowym rytmie *Vivace* (jest ono tematem wewnętrznego ronda), wiedzie ku energetycznemu finałowi *Allegro*, zakończonemu wybrzmiewającym na podwójnym sforzato akordem całej orkiestry. Partii solowej, poza glissandami i efektownymi zestawieniami skrajnych rejestrów, nie cechują tu żadne szczególnie niekonwencjonalne efekty, jest ona jednak bardzo wirtuozowska i wymagająca. Niektóre fragmenty utworu przywodzą przy tym na myśl „myśliwskie” finały mozartowskich koncertów na róg czy niemiecką Waldromantik, świadcząc zatem wymownie, że pole odniesień dla „Winterreise” Pendereckiego wykracza znacznie poza granice wyznaczone próbą dosłownej interpretacji podtytułu dzieła. Zresztą wszystkie zaprezentowane na niniejszej płycie utwory koncertujące na instrumenty dęte stanowią przejaw bogactwa i elastyczności jego twórczej wyobraźni.

Iwona Lindstedt

the *caccia*, the musical genre with which he acquainted himself during his studies, that play the most important part (*Penderecki. Rebellion and Liberation*. Vol. 2. *The Reclamation of Paradise*, Kraków 2009, p. 297).

The first concerto for a brass instrument in Penderecki's catalogue is a quintessence of his late style; its harmonious whole comprises reflexive, nostalgic, dance and humorous moods. The beginning of the piece has a form of Penderecki's beloved *passacaglia* based on a five-note theme. The series of contrasting sections in regard to character, from which *Vivace* based on a triplet rhythm outstands (it is the theme of the inner rondo), leads to the energetic finale *Allegro* ended with a resounding double sforzato chord performed by the whole orchestra. The solo part, apart from glissandi and impressive juxtapositions of extreme registers, lacks unconventional effects, yet it is still virtuoso and demanding music. Some fragments of the piece bring to mind "hunting" finales of Mozart's horn concertos or the German Waldromantik, which indicates that the scope of references to Penderecki's "Winterreise" significantly exceeds the limits set by the attempt to literally interpret the work's sub-title. After all, the concerto pieces for wind instruments presented on this CD reveal the richness and elasticity of the composer's artistic imagination.

Iwona Lindstedt

© E. Długosz

Agata KIELAR-DŁUGOSZ – polska flecistka, absolwentka studiów solistycznych w Hochschule für Musik und Theater w Monachium oraz studiów podyplomowych w Hochschule für Musik w Weimarze oraz Yale University w New Haven. Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie.

W ramach stypendium programu Erasmus doskonalila również swoje umiejętności Hochschule für Musik und Theater w Lipsku oraz na wielu mistrzowskich kursach fletowych.

Jest laureatką ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów fletowych m.in.: finalistką 10. Międzynarodowego Konkursu Fletowego Friedrich Kuhlau w Uelzen, II nagrody na 4. Międzynarodowym Konkursie Fletowym Internazionale Premio w Padwie, II nagrody

Agata KIELAR-DŁUGOSZ – Polish flautist, graduate of soloist studies at the Hochschule für Musik und Theater in Munich and post-graduate studies at the Hochschule für Musik in Weimar and at the Yale University in New Haven. She graduated with honours from the Academy of Music in Kraków.

As a scholar of the Erasmus programme, she also improved her qualifications at the Hochschule für Musik und Theater in Leipzig and at numerous flute workshops.

She is a laureate of Polish nationwide and international flute competitions, among others, a finalist of the 10th International Friedrich Kuhlau Flute Competition in Uelzen, the 2nd prize winner of the 4th International Flute Competition “Internazionale Premio”

(I nie przyznano) i nagrody specjalnej na 4. Międzynarodowym Konkursie Fletowym Interpretazione Flautistica w Ovadzie oraz finalistką i laureatką nagrody specjalnej na 11. Międzynarodowym Konkursie Fletowym w Timișoarze. Otrzymała III nagrodę w 6. Międzynarodowym Konkursie Fletowym im. Leonardo de Lorenzo w Viggiano.

Jako solistka i kameralistka czynnie koncertuje w kraju i za granicą. Wielokrotnie wykonywała koncerty jej dedykowane przez polskich i zagranicznych kompozytorów, które transmitowane były przez czołowe rozgłośnie radiowe. Dokonała szeregu nagrań archiwalnych, radiowych oraz fonograficznych.

Była pierwszą flicistką Bayerisches Symphonieorchester München. Współpracowała również z Münchener Kammerorchester i Bach Collegium München. Grała pod batutą takich dyrygentów jak: Zubin Mehta, Mariss Jansons, Sir Colin Davis, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk, Helmuth Rilling.

Była wieloletnią stypendystką fundacji Yehudi Menuhina Live Music Now. Za wybitne osiągnięcia otrzymała wiele nagród i stypendiów m.in.: Komisji Fulbrighta, DAAD, KAAD, All Flutes Plus, Jeunesses Musicales, Top Wind oraz Stiftung für Musik Zürich. Otrzymała Nagrodę Marszałka Województwa Podkarpackiego za szczególne osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej oraz upowszechnianie i ochronę kultury. Została laureatką programu stypendialnego Ministra Kultury Młoda Polska.

Jest asystentką w klasie fletu w Akademii Muzycznej w Krakowie. Prowadzi liczne kursy

in Padova, the 2nd prize winner (the 1st prize was not awarded) and the special prize winner of the 4th International Flute Competition "Interpretazione Flautistica" in Ovada and a finalist and laureate of special prize at the 11th International Flute Competition in Timișoara. She received the 3rd prize at the 6th Leonardo de Lorenzo International Flute Competition in Viggiano.

She actively performs as a soloist and chamber musician in Poland and abroad. On numerous occasions, she premiered concerts that were dedicated to her by both Polish and foreign composers and that were broadcast by leading radio stations. She made many archive, radio and CD recordings.

She was the first flautist of the Bayerisches Symphonieorchester München. She also worked with the Münchener Kammerorchester and the Bach Collegium München. She performed under the direction of such conductors as Zubin Mehta, Mariss Jansons, Sir Colin Davis, Jacek Kasprzyk, Jerzy Maksymiuk and Helmuth Rilling. For many years, she was a scholar of the Yehudi Menuhin Live Music Now Foundation. She was awarded numerous prizes and scholarships for her outstanding achievements, e.g. of the Fulbright Commission, DAAD, KAAD, All Flutes Plus, Jeunesses Musicales, Top Wind and Stiftung für Musik Zürich. She received an Award of the Marshall of Subcarpathian Voivodeship for her distinguished achievements in the field of artistic activity as well as for spreading and protecting culture. She became a laureate of the scholarship programme of the Ministry of Culture "Młoda Polska."

mistrzowskie. W 2013 roku uzyskała stopień naukowy doktora sztuk muzycznych w zakresie dyscypliny artystycznej instrumentalistyka.

She is an assistant in the flute class at the Academy of Music in Kraków. She leads numerous masterclasses. In 2013, she received the academy degree of Doctor of Arts in the artistic field of instrumental studies.

© Mirosław Pietruszyński

Arkadiusz KRUPA w 1995 roku ukończył z wyróżnieniem Akademię Muzyczną w Krakowie, gdzie studiował pod kierunkiem prof. Jerzego Kotyczki. Od 1997 do 2012 pierwszy oboista Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, a od 2012 roku pierwszy oboista orkiestry Sinfonia Varsovia.

W 1993 roku wraz z Kwintetem AM w Krakowie zdobył I nagrodę oraz wyróżnienie na III Ogólnopolskim Międzyuczelnianym Konkursie Muzyki Kameralnej w Bydgoszczy. W 1996 roku, już w kategorii solistycznej,

Arkadiusz KRUPA graduated with honours from the Academy of Music in Kraków in 1995, where he studied under the direction of Prof. Jerzy Kotyczka.

From 1997 to 2012 the principal oboe of the Polish National Radio Symphony Orchestra Katowice, currently principal oboe in the Sinfonia Varsovia Orchestra.

In 1993, together with the Academy of Music in Cracow Quintet, Krupa received 1st prize and honourable mention at the 3rd National Inter-school Chamber Music Competition in Bydgoszcz. In 1996, in the solo category, Krupa

zajął I miejsce w Ogólnopolskim Konkursie Oboistów i Fagocistów w Sieradzu. W 2000 roku Arkadiusz Krupa został laureatem II nagrody na prestiżowym Konkursie Indywidualności Muzycznych im. Aleksandra Tansmana w Łodzi.

Jako solista brał udział w wielu festiwalach, m.in. Warszawska Jesień, Tydzień Talentów w Tarnowie, Koncert Roku w Warszawie, Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena, Festiwalu Prawykonania w Katowicach. Również jako solista dokonał wielu nagrań dla Polskiego Radia i Telewizji oraz płytowych dla takich wytwórni, jak Naxos, Virgin i Deutsche Grammophon.

Wielokrotnie współpracował (również jako solista) z orkiestrami, takimi jak: Sinfonietta Cracovia, Concerto Avenna. Był kierownikiem artystycznym Ensemble De La Cour. Od wielu lat współpracuje (koncertując na wielu festiwalach krajowych i zagranicznych) w duecie z gitarzystą Michałem Nagym.

W latach 1996-2013 roku był pracownikiem Akademii Muzycznej w Krakowie. Obecnie jest adiunktem prowadzącym klasę oboju na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Odznaczony medalami państwowymi, m.in. „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Prowadzi liczne kursy mistrzowskie. Od 2013 roku jest wykładowcą Akademii Sinfonia Varsovia, projektu służącego doskonaleniu umiejętności gry muzyki orkiestrowej.

Gra na instrumencie marki „Ludwig Frank” Berlin.

placed first in the National Oboe and Bassoon Players' Competition in Sieradz. In 2000 he won 2nd prize at the prestigious Aleksander Tansman Musical Individualities Competition in Łódź.

As soloist, Krupa played in many festivals, including the Warsaw Autumn Festival of Contemporary Music, the Ludwig van Beethoven Easter Festival and the First Performances Festival in Katowice. He has also made many recordings as soloist for Polish Radio and Television, and for such labels as Naxos, Virgin and Deutsche Grammophon.

Arkadiusz Krupa has played many times with the best Polish orchestras, including Sinfonietta Cracovia, Concerto Avenna and the National Philharmonic Orchestra. He was the artistic director of Ensemble De La Cour. Krupa has a long-term working relationship established with guitarist Michał Nagy. The duet has played together at many national and international festivals.

From 1996 to 2013 Krupa worked at the Academy of Music in Cracow. He is currently an assistant lecturer in the oboe class at the Fryderyk Chopin University of Music in Warsaw. He has received many medals, including the Gloria Artis medal of merit.

Arkadiusz Krupa teaches numerous master classes. Since 2013 he has been a lecturer of the Sinfonia Varsovia Academy, a project intended to refine the playing skills of orchestra musicians.

Krupa plays an instrument made by Ludwig Frank, Berlin.

Kateřina JAVŮRKOVÁ rozpoczęła naukę gry na waltorni w wielu 9 lat pod kierunkiem Tomáša Krejbicha. Ukończyła Konserwatorium w Pradze w klasie prof. Bedřicha Tylšara. Od roku 2011 studiuje w Akademii Sztuk Sceniczných w Pradze u prof. Radka Baboráka i Zdenka Divoký'ego. W czasie studiów odbyła również staż w Konserwatorium Paryskim w klasie prof. André Cazaleta.

Jest zwyciężczynią wielu międzynarodowych konkursów, m.in. Konkursu „Federico II di Svevia” we Włoszech (2011), Międzynarodowego Konkursu Waltorniowego festiwalu Morawska Jesień (2011) oraz Międzynarodowego Konkursu Instrumentów Dętych Blaszanych w Brnie (2013). Jej ostatnim i jak dotąd najważniejszym osiągnięciem jest zdobycie

Kateřina JAVŮRKOVÁ began to play the french horn at the age of nine with Tomáš Krejbich. She graduated the Prague Conservatoire in the class of prof. Bedřich Tylšar. From 2011 she is a student at the Academy of Performing Arts in Prague with professors Radek Baborák and Zdeněk Divoký. During her studies she has passed an internship on the Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse Paris in the class of prof. André Cazalet.

She is a winner of a number of international competitions, among them the „Federico II di Svevia” competition in Italy (2011), International Horn Competition of the festival Moravian Autumn (2011) and the International Brass Competition in Brno (2013). Her latest and most significant success is the 1st prize

pierwszej nagrody oraz tytułu laureata na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym „Praska Wiosna” w roku 2013.

Od stycznia 2014 roku Kateřina Javůrková jest waltornistką Orkiestry Czeskiej Filharmonii Praskiej. Należy również do PKF – Filharmonii Praskiej. Ponadto została zaproszona do współpracy z Orchestre de Paris.

Jako solistka występowała z PKF – Filharmonią Praską, Praską Orkiestrą Kameralną oraz z Orkiestrą Symfoniczną z Karlsbadu. Artystka bardzo chętnie wykonuje muzykę kameralną – występuje w kwintecie Belfiato Quintet. Zespół otrzymał trzecią nagrodę na VI Międzynarodowym Konkursie Kwintetów Dętych w Marsylii (Francja, 2011).

and title of laureate on the prestigious Prague Spring International Competition 2013.

From January 2014, Kateřina has joined the Czech Philharmonic Orchestra. She is also a member of the PKF – Prague Philharmonia. She was invited to play with the Orchestre de Paris.

As soloist she has appeared with the PKF – Prague Philharmonia, Prague Symphony Chamber Orchestra and Carlsbad Symphony Orchestra. With great affection in chamber music, she plays with the Belfiato Quintet. This ensemble was awarded a 3rd prize on the 6th International Wind Quintet Competition in Marseille, France (2011).

Arkadiusz ADAMSKI jest absolwentem Akademii Muzycznej w Katowicach im. Karola Szymanowskiego, klasy klarnetu prof. Andrzeja Janickiego. Jako student był uczestnikiem i laureatem konkursów krajowych i zagranicznych m.in. w Paryżu i Pradze. W 1983 r. został laureatem I nagrody Ogólnopolskiego Konkursu Muzyki Kameralnej (duety) a w 1985 r. laureatem II nagrody Międzynarodowego Konkursu Klarnetowego im. Karola Kurpińskiego. Uczestniczył w kursach mistrzowskich (Niemcy, Francja). Umiejętności swe doskonalił pod okiem prof. Jensa Schoua, jako stypendysta rządu polskiego (Dania). W 1985 r. rozpoczęła współpracę z Państwową Filharmonią Śląską, by dwa lata później objąć stanowisko solisty Polskiej Filharmonii Kameralnej. Od 1993 r. pełni obowiązki klarnecisty – solisty Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach. Jako solista i kameralista

Arkadiusz ADAMSKI received his master's degree from the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice, in the clarinet class run by Professor Andrzej Janicki. While still a student, he won awards at numerous national and international music competitions, including First Prizes at the National Chamber Music Competition in 1983 (the duo category) and the 2nd Karol Kurpiński International Clarinet Competition (1985). He has attended international masterclasses in Germany, France and Poland and continued to improve his skills with Professor Jens Schou in Denmark thanks to a Polish government grant. In 1985 he began to collaborate with the Silesian Philharmonic Orchestra, two years later becoming Principal Clarinet of the Polish Chamber Philharmonic. He now holds the same position in the National Polish Radio Symphony Orchestra in Katowice (since 1993). He has

występował z zespołami krajowymi i zagranicznymi, m.in. Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, The Hilliard Ensemble, Sinfonietą Cracovia, Kwartetem Śląskim, Polską Filharmonią Kameralną, Warszawską Operą Kameralną, Białoruską Filharmonią Narodową i wieloma innymi. Jest również członkiem zespołu The New Art Ensemble. Dokonał wielu nagrań dla polskich i zagranicznych rozgłośni radiowych i telewizyjnych w tym dla BBC. W 2007 r. wystąpił z recitalem na Światowym Sympozjum Klarinetowym Clarinetfest w Vancouver. Na tym samym Kongresie organizowanym w 2009 r. w Porto wystąpił jako solista. Prowadził tam również Klasę Mistrzowską. W 2011 r. płyta z nagraniem Kwartetu Klarinetowego Krzysztofa Pendereckiego wykonywanym przez Arkadiusza Adamskiego i Kwartet Dařó otrzymała nagrodę Excellentia & Supersonic Awards przyznana przez czasopismo muzyczne Pizzicato z Luxemburga. W tym samym roku płyta ta została zaliczona do najlepszych publikacji światowych i nominowana do prestiżowej edycji International Classical Music Awards (kontynuacja Midem Classical Awards) w kategorii Muzyka Kameralna. Arkadiusz Adamski był wykładowcą licznych kursów klarinetowych w Polsce i za granicą m.in. w Ostrawie i Madrycie. Od 2001 r. prowadzi klasę klarнету w Akademii Muzycznej w Katowicach. W 2010 r. został powołany na stanowisko członka zarządu Europejskiego Stowarzyszenia Klarrecistów. W 2014 r., jako dyrektor artystyczny zorganizował i przeprowadził Europejski Kongres Klarnetowy, którego czwarta edycja miała miejsce w Katowicach.

performed as a soloist and chamber musician with numerous orchestras and ensembles including the National Polish Radio Symphony Orchestra, The Hilliard Ensemble, the Polish Chamber Philharmonic, the Warsaw Chamber Opera, the Byelorussia National Philharmonic Orchestra and Sinfonietta Cracovia. He is also a member of The New Art Ensemble He has made many recordings for Polish Radio, Polish Television and the BBC. In 2011, the CD featuring Penderecki's Clarinet Quartet (recorded by Arkadiusz Adamski with the Dařó Quartet) received Excellentia & Supersonic Awards from the musical journal 'Pizzicato' and was nominated for the International Classical Music Awards (ICMA), the continuation of Midem Classical Awards, in the 'chamber music' category. In 2007 he was invited as a recitalist to the World Clarinetfest Symposium in Vancouver. Two years later, he performed as a soloist and gave masterclasses at the Clarinetfest in Porto. He has also given masterclasses in Ostrava and Madrid. He has been in charge of the clarinet class at the Music Academy in Katowice since 2001. From 2010 he is a member of the board of the European Clarinet Association. In 2014 he organised the 4th edition of the European Clarinet Congress in Katowice and served as its Artistic Director.

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus została utworzona z inicjatywy Maestro Jerzego Semkowa na mocy rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 1 października 2007 r. W skład Orkiestry wchodzi najzdolniejsi absolwenci i studenci wyższych uczelni muzycznych, którzy nie ukończyli 30 roku życia.

Sinfonia Iuventus rozpoczęła działalność artystyczną w czerwcu 2008 roku. Współpracowała ze znakomitymi dyrygentami, takimi jak: John Axelrod, Kai Bumann, Charles Dutoit, José Maria Florêncio, Gabriel Chmura, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Grzegorz Nowak, Jerzy Maksymiuk, Krzysztof Penderecki, Rafael Payare, Jerzy Salwarowski, Tadeusz Strugała, George Tchitchinadze, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski, Maxim Vengerov oraz solistami, wśród których byli m.in.: Yulianna Avdeeva, Abdel Rahman El Bacha, Alena Baeva, François-René Duchâble, Lukas Geniušas, Krzysztof Jabłoński, Jakub Jakowicz, Alexander Kniazev, Andrei Korobeinikov, Bartosz Koziak, Ivan Monighetti, Janusz Olejniczak, Piotr Paleczny, Jadwiga Rappé, Jan Stanienda, Agata Szymczewska, Tatiana Szebanowa.

Od początku działalności Orkiestra zrealizowała szereg nagrań płytowych, radiowych oraz telewizyjnych dla Universal Music, CD Accord, DUX, Polskiego Radia S. A., Albany Records, TVP Kultura. Szczególne miejsce w dyskografii Orkiestry zajmują dwie płyty z repertuarem symfonicznym (Schubert, Czajkowski) zarejestrowane pod batutą Maestro Jerzego Semkowa. Współpraca dyrygencka z Krzysztofem Pendereckim zaowocowała

The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra was established at the initiative of Maestro Jerzy Semkow by the Regulation of the Minister of Culture and National Heritage of October 1, 2007. The orchestra's mission is to bring together the most talented students and graduates of musical academies, who are under thirty years of age.

Since its debut in June 2008, the orchestra has performed with many distinguished conductors including John Axelrod, Kai Bumann, Charles Dutoit, José Maria Florêncio, Gabriel Chmura, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Grzegorz Nowak, Jerzy Maksymiuk, Krzysztof Penderecki, Rafael Payare, Jerzy Salwarowski, Tadeusz Strugała, George Tchitchinadze, Antoni Wit, Tadeusz Wojciechowski, Maxim Vengerov. The many prominent soloists who have appeared with the orchestra include Yulianna Avdeeva, Abdel Rahman El Bacha, Alena Baeva, François-René Duchâble, Lukas Geniušas, Krzysztof Jabłoński, Jakub Jakowicz, Alexander Kniazev, Andrei Korobeinikov, Bartosz Koziak, Ivan Monighetti, Janusz Olejniczak, Piotr Paleczny, Jadwiga Rappé, Jan Stanienda, Agata Szymczewska, Tatiana Szebanowa.

The Orchestra has made a number of radio, television and film recordings for Universal Music, CD Accord, DUX, Polskie Radio S. A., Albany Records, TVP Kultura. Special place in the discography of the Orchestra is occupied by two albums with symphonic repertoire (Schubert, Tchaikovsky) conducted by Maestro Jerzy Semkow. The collaboration with Krzysztof Penderecki led in 2012 to the recording of the entire set of his Symphonies in the author's

wydaniem kompletu jego Symfonii w autorskim kształcie interpretacyjnym (2012). Wydawnictwo zostało uhonorowane nagrodą International Classical Music Award (2014).

W dorobku zespołu znajdują się ponadto nagrania z dyrygentami i solistami takimi jak Gabriel Chmura (R. Strauss, Françaix, Debussy), Tadeusz Wojciechowski (Chopin), Marcin Nałęcz-Niesiołowski (Chopin), Mariusz Patyra (Wieniawski), Ivan Monighetti (Haydn), Agata Szymczewska (Bruch, Wieniawski i Mendelssohn), George Tchitchinadze i Monika Wolińska (Bacewicz).

Orkiestra występowała na wielu estradach koncertowych oraz podczas licznych festiwali w Polsce i za granicą: w Austrii, Chinach, Francji, Hiszpanii, Niemczech, Portugalii, Szwajcarii, na Litwie, Ukrainie i we Włoszech.

Od kwietnia 2009 roku orkiestra jest członkiem Europejskiej Federacji Narodowych Orkiestr Młodzieżowych (EFNYO).

W listopadzie 2013 roku Krzysztof Penderecki objął Orkiestrę Honorowym Patronatem Artystycznym.

Od września 2015 roku dyrektorem orkiestry jest Anna Kościelna.

interpretation. The album received the prestigious International Classical Music Award (2014).

The Orchestra has also recorded music with conductors and soloists such as: Gabriel Chmura (Strauss, Françaix, Debussy), Tadeusz Wojciechowski (Chopin), Marcin Nałęcz-Niesiołowski (Chopin), Mariusz Patyra (Wieniawski) Ivan Monighetti (Haydn), Agata Szymczewska (Bruch, Wieniawski, Mendelssohn), George Tchitchinadze and Monika Wolińska (Bacewicz).

Along with performing at numerous venues within Poland, Sinfonia Iuventus has also performed abroad in Austria, China, France, Germany, Italy, Lithuania, Portugal, Spain, Switzerland and Ukraine.

Since April 2009, the Orchestra has been a member of the European Federation of National Youth Orchestras (EFNYO).

Since November 2013 the Orchestra has been under the Honourable Artistic Patronage of Maestro Krzysztof Penderecki

Anna Kościelna has been director of the Polish Sinfonia Iuventus Orchestra since September 2015.

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus | The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra

Anna Kościelna – Dyrektor | Director

Agnieszka Stułka – Menadżer projektu | Project Manager

Aleksandra Rojecka – Inspektor | Orchestra Personnel Manager

Joanna Marczyk – Bibliotekarz | Librarian

Skrzypce I | 1st Violins

Elżbieta Fabiszak* [1, 3–6]

Anna Trółka* [7]

Jan Kutkowski* [2, 7]

Ewa Waclawczyk [1, 3–6, 7]

Tomasz Mirowski [1, 7]

Dorota Gromada [1, 7]

Aleksandra Krawczyk [1]

Jaryna Nycz [1]

Aleksandra Cienkowska [2, 3–6]

Aleksandra Rojecka [2, 3–6]

Karol Marcinkowski [2, 7]

Sara Rajewska-Syska [2]

Dorota Oleszkowicz [2]

Natalia Maciejewska [3–6]

Natalia Niklas [3–6]

Alicja Malińska [7]

Anna Kramarz [7]

Krzysztof Ruciński [7]

Łukasz Parcheta [7]

Skrzypce II | 2nd Violins

Julia Ciesielska [3–6]

Aleksandra Cienkowska [7]

Anna Kramarz [3–6]

Alicja Malińska [3–6]

Dorota Oleszkowicz [3–6, 7]

Krzysztof Ruciński [3–6]

Aleksandra Rojecka [7]

Jaryna Nycz [7]

Natalia Maciejewska [7]

Anna Prusik [7]

Natalia Niklas [7]

Aleksandra Krawczyk [7]

Altówki | Violas

Mateusz Wasiucionek [1, 2, 3–6, 7]

Aleksandra Gargol [1, 3–6, 7]

Marta Ołów [1, 3–6, 7]

Bartłomiej Szymborski [1, 7]

Małgorzata Błaszczuk [2]

Maria Skocka [3–6]

Joanna Kujda** [7]

Weronika Kociotek** [7]

Wiolonczele | Cellos

Filip Syska [2, 7]

Dominik Płociński [1, 2, 3–6]

Magdalena Kozber [1, 7]

Kamila Borowiak [3–6]

Zofia Elwart [3–6]

Martyna Wiśniewska [7]

Martyna Wiśniewska [7]

Beata Kościelna [7]

Kontrabasy | Double Basses

Damian Sobkowiak ①
Jakub Langiewicz ②, ③-⑥
Mateusz Dobosz ⑦
Łukasz Helbert ⑦
Adam Wardziak ⑦
Wojciech Zeman ⑦

Flety | Flutes

Martyna Węgrzynowska ⑦
Aleksandra Zamojska ⑦
Elżbieta Drozdowska ⑦

Oboje | Oboes

Franciszek Olszowski ⑦
Patrycja Korniluk ⑦
Agata Wojciechowska ⑦

Klarnety | Clarinets

Adam Eljasiniński ⑦
Radosław Herdzik ⑦
Jerzy Matysiak ⑦

Fagoty | Bassoons

Konrad Mrozek ⑦
Cyprian Święch ⑦
Michał Żagań ⑦

Waltornie | Horns

Jakub Bielawski ⑦
Katarzyna Kuś ⑦
Filip Pędracki ⑦

Trąbki | Trumpets

Szymon Kamrowski ⑦
Krzysztof Sadowski ⑦
Paweł Wróblewski** ⑦

Puzony | Trombones

Stsiapan Matsiuk ⑦
Lech Polka-Przeworski ⑦
Mateusz Mendyka** ⑦

Tuba | Tuba

Mateusz Sejdak ⑦

Czelesta | Celesta

Piotr Spoz** ⑦

Klawesyn | Harpsichord

Piotr Spoz** ①, ⑦

Fortepian | Piano

Aleksandra Bobrowska** ①

Harfa | Harp

Elżbieta Baklarz** ⑦

Kotły | Timpani

Tomasz Skrętkowski ⑦

Perkusja | Percussion

Karol Krasieński ①, ⑦
Tomasz Skrętkowski ①
Olga Przybył** ①, ⑦
Zofia Przybył** ①, ⑦
Radosław Mystek** ⑦

* koncertmistrz | concertmaster

** muzycy doangażowani | guest players

Krzysztof Penderecki
Concertos for Wind Instruments and Orchestra

- ① **Fonogrammi per flauto ed orchestra da camera** (1961) [7:49]
② **Capriccio per oboe e 11 archi** (1965) [5:51]
③ **Concerto per corno ed orchestra „Winterreise“** (2008) [18:12]

Sinfonietta No.2 per clarinetto ed archi (1994)

- ④ I Notturmo – Adagio [3:12]
⑤ II Scherzo – Vivacissimo [2:47]
⑥ III Serenade – Tempo di Valse [1:40]
⑦ IV Abschied – Larghetto [7:43]

total time: [47:17]

Agata Kielar-Długosz flet | flute ①

Arkadiusz Krupa obój | oboe ②

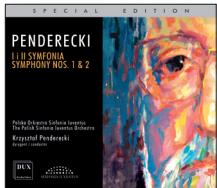
Kateřina Javůrková waltornia | french horn ③

Arkadiusz Adamski klarnet | clarinet ④–⑦

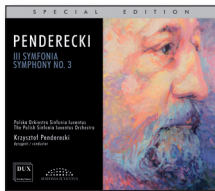
Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus | The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra

Krzysztof Penderecki dyrygent | conductor

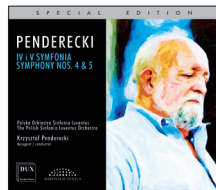
W serii **Penderecki Special Edition** polecamy także:

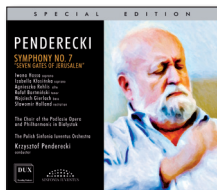
DUX 0897

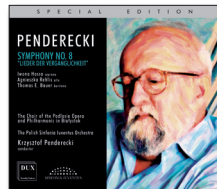
DUX 0898

DUX 0899

DUX 0900

DUX 0901

KRZYSZTOF PENDERECKI

CONCERTOS FOR WIND INSTRUMENTS AND ORCHESTRA

1	Fonogrammi per flauto ed orchestra da camera (1961)	[7:49]
2	Capriccio per oboe e 11 archi (1965)	[5:51]
3	Concerto per corno ed orchestra „Winterreise” (2008)	[18:12]
	Sinfonietta No. 2 per clarinetto ed archi (1994)	
4	I Notturmo – Adagio	[3:12]
5	II Scherzo – Vivacissimo	[2:47]
6	III Serenade – Tempo di Valse	[1:40]
7	IV Abschied – Larghetto	[7:43]

Total time: [47:17]

Agata Kielar-Długosz flet / flute [1]
Arkadiusz Krupa obój / oboe [2]
Kateřina Javůrková waltornia / french horn [3]
Arkadiusz Adamski klarnet / clarinet [4] – [7]

Polska Orkiestra Sinfonia Iuventus
The Polish Sinfonia Iuventus Orchestra
Krzysztof Penderecki dyrygent / conductor

ENGLISH
PREFACE

SINFONIA IUVENTUS

Dofinansowano ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

ADAM
MICKIEWICZ
INSTITUTE

**POLSKA
MUSIC**

